

Written by - தவேகாந் தன் -

Friday, 14 September 2018 20:33 - Last Updated Friday, 14 September 2018 22:12

மறைந்த கலை இலக்கிய விமர்சகர் வலங்கட சாமிநாதன் மலம் தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் பா.அகிலனது கவிதைகளுடனான அறிமுகம் எனக்கு ஏற்பட்டது. இந்த அறிமுகத்தைத் தொடர்ந்தே 'பதுங்கு குழி நாட்கள்' தொகுப்புக்குள்ளான என பிரவசேம் இருந்தது. அவரது அடுத்த கவிதைத் தொகுப்பு 'சரமகவிகள்' வலிவந்தபோது, மலேம அவரது கவிதைகளை அறிவதற்கான தரவுகளுடன் நான் இருந்திருந்தேன். 'அம்மை' தொகுப்பு வலிவந்தபொழுது அவருடன் நேரடி அறிமுகமே உண்டாகியிருந்தது. கவிதைகளின் அகத்துள்ளும் அகலத்துள்ளும் சின்று தடே இது இன்னும் வாய்ப்பாக அமறைந்தது.

Written by - தவேகாந் தன் -

Friday, 14 September 2018 20:33 - Last Updated Friday, 14 September 2018 22:12

'அம் மை' ததொகூப்புபை புரட்டியதுமே என மனத்தில் ஞாபகமானது சரோ.ப.வின் 'தனெ னிலங் ககைக் கவிதகைள்' மதொழிபயெர்ப்பு நபுலுக் கு பரோசிரியர் கா.சிவத்தம்பி எழ்தியிருந்த 22 பக்க முன்னுரை. 'அம் மையிலும்' கீ தா சுகுமாரனின் அதவைட நீ ண்ட பின் னுரையெொன்று இடம்பறெ றிருக்கிறது. பா.அகிலனின் மபின் று கவிததைத் ததொகூப்புகளினையெும் உள்ளடக்கி பல தளங் களினப்டாகவும் அலசிய ஆய்வு அது. எனினும் பின் னுரையின் தவேபை பின் னாலதோன் ஏறப்டுகிறது. அப்பதோது 'அம் மை' கவிதகைள் குறித்த வசகன இன்னும் கப்டுதல் வளெிச்சம் பறெுகிறான்.

ஈழக் கவிதயைக் வரலாற்றின் அடக்கில் வதைத் தும், இதிலிருந்து கிளதைத் தபுலம்பயெர்ப்பு கவிதயைென்ற புதிய வகையினத்துடன் ஒப்பவதைத் தும், தமிழக் கவிதயைானதால் தமிழக் கவிதகைளடனும் 'அம் மை' நரோக் கப்படலாம். அது 'அம் மை'பற றிய அகல் விரிவான ஓரூ பார வயைதைத் தருமென்பது மயெயே. ஆனாலும் கவிதயைென்ற ஓற்றதைத் தளத்தில் இது அடயைக் கப்டிய பறெுகள் முக்கியமானவை. அதனால் இவ்வொப்பீ டுகளின் கவனிப்பு அகன் றுவிடாதவாறு கவிதயைென்ற நயம் காண்பதே எனது எண்ணம்.

நாற்பத்திரண்டுகவிதகைளக்கொண்ட 'அம் மை' இரூபத்தொன்பது கவிதகைளக்கொண்ட 'காணாமற் போனாள்' என்றாகவும், மீ திபுதின மபின் று கவிதகைள் 'மழையென்றாகவும்' அமவைபுறெ றிருக்கின்றது. ஆயினும் துல்லியமாய் வித்தியாசப்ப்டும் பொருள்களைப் பசுகிற கவிதகைள இவகை கொண்டில்லை. ஓரூ விஷயத்தை அபிநாதமாய் க்கொண்டுவெவ் வறெுகதிகளிலும் ஆழங்க்ளிலும் பசுகிறவயைக் கவெ அவை பெரும்பாலும் இரூக்கின்றன. வறெுவறெு உணர்ச்சிகளைப் பசுகிற கவிதகைள ததொகூப்பு உள்ளடக்கியிருப்பினும் அவை 'மழையென்கிற இரண்டாம் பகுதியிலயே அதிகமாயும் உள்ளன. இந்த இரண்டுவகைக் கவிதகைளக்கிடயிலும் கவிதநிலை சாரந்த வித்தியாசம் இரூக்கவெ செய்கிறது. அது அவை வளெிப்ப்டுத்தும் கருத்துகளின் காரணத்தாலாகும்.

தனதும், பிறரதுமான போர்க்கால அனுபவங்க்ளிலிருந்து சூழித்தழெுந்த இத் ததொகூப்பின் பெரும்பாலான கவிதகைளின் ஊற்றும் மன உடலரீ தியாக அடரைத் த அவலங்க்ளினதும் வடக்க்ளினதும் மய்யத்திலிருந்தே பீ ரிட்டழெுகிறது. ககைகால்கள் போன்ற பொறிகள் மட்டும்மில்லை, புலன்களும் கப்ட இழக்கப்பட்டன. மிகக்கொடபுரமான மனித அவலம் சம்பவித்தது. ஆனால் அந்த அவல உணர்வுகள் மீ ளுதல் சாத்தியமற்ற நிர்கதியின் இரூளாய் உறவைடரைத் துமலேும் பகுகக்க கப்டிய திண்மமாய் 'அம் மை' கவிதகைளில் மாற்றம் பறெுகின்றன.

போர்க்கால அவலங்க்ளில் அமிழ்ந்துகிடந்து அவற்றின் உடலியற்றுன்பங்களயெும், மனவியல் பாதிப்புகளயெும் பொதுவில் பசுகிற நிலயெொன்று இரூக்கிறது. இது வளெிப்படயைானது. இன்னொன்று, தன்னவை அவலத்தின் பின்னால் மறநைத் திருந்துகொண்டுகுரல் மட்டும் கொடுத்துக்கொள்கிற ஓரூ நிலை.

ஓரூ போர் மனித மனநிலயில் விளகைக்கும் சிதவைகளை அவல(Trauma)மென்ற ஓற்றைப்படசைச் சொல்லில் அடக்கிவிடுவது எப்பதோதும் சரியாவதில்லை. அது உடம்பில் ரணமாக, மனத்தில் திகிலாக எப்பதோதும் பாதிக்கப்பட்டவரின் சகல உணர்வுகளயெும் இடஞ்சல்ப்டுத்திக்கொண்பிருக்கிறது. இவ்வகை அவலத்தின் அனுபவமாய்த் திரளும் நினவை அவரமெல்லமெல்லத்தின் று

Written by - தவேகாந் தன் -

Friday, 14 September 2018 20:33 - Last Updated Friday, 14 September 2018 22:12

தீ ர்த் தும் விடுகின்றது. வறெ றியின் உவகையும், ததோல்வியின் வடும்வம் தம்மலை இனங் காட்டுகிற புள் ளி இது.

மனத்தையும் நினவையும் இங்கு வறெுபடும்பதிப் பார்க்கவணே டும்மென்று நான் விரும்புகிறேன். அவை இரண்டு விதங்களில் ததொழிற்படும்பதின காரணத்தால் இந்தப் பகுப்பு அவசியமென்று ததோன்றுகிறது. நினவை தனிமனித நிலையின் அம் சமாய் துகம், வலிகளைச் சும்ந் துகொண்டு இருக்கிறவளேயில், மனம் ஓர் கட்டத்தில் கட்டும் சமய கநிலையின் கதோலம் கதொண்டுவிடும்பதின. அது ஞாபகங்களாலல், கருதுகதோள் களாலும் கனவுகளாலும் கட்டமகை கப்பும்பதின. அப்பதோது தனிமனித அவலத்தின் நினவைலகைகள் கட்டும்மனநிலையில் அவமானத்தின் எரி வடும் களாக உறகை கின்றன.

இந்த வறெ றும்மை 'அம்மை' ததொகுப்பில் பகுதியாகப் பிரித்தும் பார்க்கும்மளவ வவ்வளவ தளெவற வதைதான். ஆனாலும் அவை இத் ததொகுப்பில் இருக்கின்றனவென்பதை நாம் மறந் துவிடக் கட்டாது.

- 0000000 00.0000000 -

இவற றும் ககான உதாரணக் கவிதகைளினை நு லிலிருந் து ககாணவணே டும்.

Written by - தவேகாந் தன் -

Friday, 14 September 2018 20:33 - Last Updated Friday, 14 September 2018 22:12

வகையினம் 2009இன் இறுதி யுத்தத்துக்குப் பின்னான காலத்தினைப் பாடப்பொருளாகக் கொண்டு எழுந்த திருக்கிறது. சமகால இலங்கைக் கவிதைகள் அவலத்தினைப் பாடப்பொருளாய் நீண்டகாலம் கொண்டுவந்த அயலகக் கூரலின் பின்னணி இங்கே இருக்கிறது. அதுவே எதார்த்தமாக, அதுவே வரலாற்றுக்குத் தவேயான பதிவாக உள்ளபோதும் கவிதை வாசகன் ஒரு நீண்டகாலத்தினை அவ்வாறான அனுபவப் பகிர்வில் அயர்ச்சி அடக்கிறான். அது அதனை காலத்தில் சூதாரித்து மலேழ்ந்து தன்னையே நிறுதிட்டப்படுத்தி இருக்கவேண்டும். சூதாரிப்பதோடு மலேவீழ்ந்த அவலங்களையும் வடக்களையும் ஒரு தத்துவார்த்தப்பலத்தில் பொருத்தி காரண காரியங்களையெடுத்துப் பார்த்திருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டும் ஈழக் கவிதைப்பலத்தில் நிகழவில்லை. அது துர்பாக கியமானது.

தொகுப்பிலிருக்கிற மூதலாவது பகுதியிலுள்ள பெரும்பாலான கவிதைகளின் பண்பும், இரண்டாவது பகுதியின் சில கவிதைகளின் பண்பும் இந்த வரையறைக்குள் அடங்குகின்றன. ஈழக் கவிதைகளை இந்த இடத்தில் வடக்கு, கிழக்கென்று அவை வளையப்படுத்திய அர்த்தங்களின் மலேய இரண்டாகப் பிரிக்க முடியும் போல் எனக்குத் தோன்றுகிறது. யதார்த்தன், யாத்ரீகன், துவாரகன், மயிரரப்பன், சிந்தாந்தன், தானா விஷ்ணு, தீபச்சலேவன், கரூணாகரன் போன்றவர்களது கவிதைகளில் அவலத்தின் கூரல் பரேலையாய் எழுந்ததுகொண்டிருந்த பொழுதில், கிழக்கிலே அனார, நவாஸ் சௌப்பிபோன்ற கவிஞர்களின் கூரலில் அவலத்தின் பின்னால் அதற்கான காரிய காரணத்தலேலும் இருந்திருந்தது. இது ஒரு திரவநிலைத் தோற்றம். அறுதியாக அவ்வாறான ஒரு கோட்டை கிழித்துவிட முடியாதுதான். வடக்கின் பல கவிஞர்களது கூரலில் பல பாலம்பெயர் கவிஞர்களது கூரலில் போல் யுத்தத்தின் எதிர்ப்புக்கு இரூந்திருக்கிறது. ஆனால் வடக்கினதும் கிழக்கினதும் கவிதை நிலைகளைப் பிரித்துப் பாரக்கிறபோது அப்படியில்லையென்று அதை மறுத்து சமர்ப்பிக்க வலுவான நியாயங்கள் இல்லை.

ஆயினும் அதைக் குற்றமென்றோ குறையைன்றோ சொல்லிவிடவும் முடியாது. நீண்ட காலத்துக்குமே ஒலிக்கக் கூடியதான பெரும்பாதிப்பே அவர்கள் மீது வந்து விழும் ததென்பது நிஜம். சமீபத்தின் இந்தக் கூட்டு மனநிலையின் வளையப்பாடு அதன் அடுத்த கட்டமாக ஒரு சயெற்பாட்டுத் தளத்தையே அடக்கிறபோதுதான் ஒரு மாற்றத்தையே கவிதை காணமுடியும். இப்போதுள்ள முழுவதும் மலேயீழ்ந்துள்ளதான நிலை, கவிதையிலாவது அதன் அடுத்த கட்ட வாழ்வியக் கமாக உருக்கொண்டிருக்கவேண்டும். உடனடி நிவாரணியென்று கண்டடையப்பட இருக்க வேண்டும். ஆனால் எதுவும் நடக்கவில்லை.

காணாமலாகக் கப்பட்டோர் விவகாரம் எந்த அழிவின் அம்சத்தையிடவும் நீண்டகாலத்துக்கு மனத்தை தொடரக் கூடியது. 'அம்மையின்' மூதலாம் பகுதியின் பெரும்பாலான கவிதைகளின் சோகம் இந்தப் பொருளிலிருந்தே கூரலெடுக்கிறது. அதன் தலையெடுக்க 'காணாமற் போனாள்'. இது ஒருவகையில் மனவலுவையும் மீறி சம்பந்தப்பட்டோரை சிதறச் செய்துவிடுகிற ஒரு அம்சம்தான். உயிரோடு உடம்பையும் இழத்தலென்பது கொடுமைகளின் உச்சம். அதவேளை இருப்போரின் வாழ்வும் முக்கியமானதென்பது நமது புரிதலாக இருக்கவேண்டும். வாழ்வும் நந்தவனத்து ஆண்டியிடத்துக் கிடத்தத்தோண்டியாகவே எப்போதும் இருந்துவருகிறதென்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இத்தகைய மனவலு அழுத்தம் பெற்று மலேயே சலேலச் சலேல பித்தாக மாறிவிடுகிற ஒரு பள்ளியிருக்கிறது. தொகுப்பின் இரண்டாம் பகுதியின் சில கவிதைகளில் பித்தக

Written by - தவேகாந்தன் -

Friday, 14 September 2018 20:33 - Last Updated Friday, 14 September 2018 22:12

அடயாளம் தரரியும் பபி வளெயியே தலயைநீ ட்டும். இக்காரணம் சூட்டியே கலகக்காரக் கவிஞர்கள் அரசின் இரும்புக் கரம்கொண்டு எங்கெங்கும் நசுக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆக, உள்ளோடிய அரசியலாக இருப்பதுமட்டுமல்ல, வளெயிப்படயான அரசியல் பசேவதாகக் கட்ட பிரதி இருக்கட்டும். 'என் எழுத்துக்களுக்கு ஒரு கபீர்மயையான சிறுபான்மை அரசியலுண்டு என நின்கைகிறேன்' என்ற பா.அகிலனின் கலகக்கொள்கைப் பிரகடனத்தில் (பின்னூர்பை:63) தயக்கம் தரிகிறது. அது தவேயில்லை. அதில் அரசிலுண்டானது. அவரது அரசியலை அவர் பசேுகிறார். ஆனாலும் வரலாற்றுப் பதிவழித்துக்களின் சாங்கம் கவிதையின் கழுத்தை நசிக்காமளவ அனுமதித்துவிடாதிருந்தால் சரிதான்.

இலங்கையில் தங்கியிருந்த கவிஞர்களுக்கு மட்டும் 2009இன் பின்னான காலத்தின்கை அச்சொட்டாகப் பாடும் வாய்ப்பு கட்டியிருக்கிறது. இது புலம்பெயர் கவிஞர்களுக்குச் சாத்தியமில்லை. அவகை இயக்க முரண்களையும, யுத்தத்தின் அழிவுகளையும அவலங்களையும நிலமிழ்த தலையும அலநைத்துழல்வையும பாடியதுபோல் இறுதியுத்தத்தின் அழிவுகளையோ அவலங்களையோ விளநைந்த ஆறா வடக்களையோ உரதைத் தல் கட்டிவிடாது. தமிழக நிலமையோடும் ஈழத்தின் இந்தவகைக் கவிதைகளை ஒப்பிட்டு எழுத்திவிடாதல் சாத்தியமில்லை. ஆயினும் கவிதைத்தனத்தில் சில கவிதைகளோடு உள்ளுள்ளாகவனும் மனம் ஒப்பீட்டில் முனவைத்து தவிரக்க முடியாதது.

கவிதையே மொழியின் உயர்ந்தபட்ச சாத்தியத்தின் அடதைலனெக் கபீறுகிறார்கள். அதை நவீனகவிதையாய், புதுக்கவிதையாய் பரந்த தமிழுலகுகண்டு கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய நவீனகவிதைதான், புதுக்கவிதையின் துளிர்ப்பு அறுந்து புதியவொரு தளத்தில் மிதந்துகொண்டு இருக்கிறதெனவும் கபீறப்படுகிறது. இந்த வபிவ ஆய்வுக்கூள் புகாமல் மலேலோட்டமாய் ஓரிரண்டு ஒப்பீடுகளுடன் இதை முடித்துக் கொள்வது சிலாக்கியம்.

தமிழ்நாட்டில் சமீபத்தில் எழுப்பத்தொரு கவிதைகளைக் கொண்ட எஸ்.சண்முகத்தின் 'ஈரப்பின் பெருமலர்' என்கிற தொகுப்பு போதிவனம் வளெயி டாக வந்திருக்கிறது. இதை அண்மையில் வளெயிவந்த முக்கியமான கவிதைத் தொகுப்புகளிலொன்று என நான் எண்ணுகிறேன். இந்த எழுப்பத்தொரு தலபைபற்ற கவிதைகளும் நீண்ட, இடதைத் தரமான, சிறியவென்பல அளவினதான இருக்கின்றன. தலபைபற்ற கவிதைகள் இன்னுமின்னும் கட்டாதலான அவதானிப்பை வாசகனிடத்தில் கோரிக் கொண்டு இருப்பவை. தன்னிச்சையாக முன்னனுமானமின்றி வாசகன் கவிதையுள் புக வாய்ப்பாக அமபைவையும. அது 'ஈரப்பின் பெருமலர்'இல் கட்டிவந்திருக்கிறது.

இயல்பாகவே மரபாரந்த சொற்களை ஓரளவ தன் பாவிய்பிலிருந்து ஒதுக்கிக் கொண்டு சீரிய, தீவிர சொல்லெடுத்து பிறந்திருக்கும் இக் கவிதைகள் தலபைபுமற்ற வரிசை எண்களும்பற்ற இந்த அடக்கில் மலேலும் இறுக்கத்தசைச் சரேத்துவிடுகின்றனவென்பது மெய்யே. ஆனால் அது உண்மையில் இறுக்கமல்ல, வாசகனின் முழுக் கவனத்தையும கவிதைத் தலவை தனக்கென கட்டேபதாகவே கொள்ளவனேட்டும். காரணம் தப்பினால் மரணம் போல, இங்கே கவிதை கவனம் தப்பினால் புதிர் என்றாகிவிடக்கட்டும்.

கவிதைகள் வளெயிப்படுத்தும் அர்த்தங்கள் வெவ்வேறாயினும் அவகை கட்டமைக்கும் கவிதையுடல் ஒத்த தன்மை கொண்டுகள்தாய் நான் காண்கிறேன். பா.அகிலனின்

Written by - தவேகாந்தன் -

Friday, 14 September 2018 20:33 - Last Updated Friday, 14 September 2018 22:12

இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள பா.அகிலனின் இன்னும் சில கவி விசேஷங்களை இனிக் காணலாம் .

'யுத்த ஆடகைளின் மயெய்யுருக்கள்', 'அம்மை', 'கோடமைழை'போன்ற ஒருசில கவிதைகள் தவிர மீ தியாவும் அளவில் சிறியன. உணர்வலகைளின் வீ ச்சமைட்டும் காட்டி பின்னணியை ஊகமாயத் திரிவிக்கும் திறன் அச்சீ றடிப் பாடல்களாக்க உண்டுவென நினகைக்கிறேன். மலேமும் இவற்றின் இன்னொரு சிறப்பம்சம் இவற்றின் இறுதி அடிகள் .

00000000 000000000000 0000000 0000000000000000 000000
000000000000 00000000 000000000000000000 000000
00000000000000000000 000000000000 000(கவிதை 01) என்றும் ,

0000 00000000 0000000000
00000000000000000000 0000000000 000000000000 000(இளிப்படத் தொகுப்பீடு) என்றும் ,

00000000000000000000 000 0000000000 0000 00000000000000
00000000 000000 000000 000 0000000000 0000000000(அவள்) என்றும் ,

00000000000000000000
0000000000000000000000 000000000000
0000000 000 00000000000000000000 000000000000000000(அனரிகனி) என்றும் ,

0000 000000000000 000000000000000000
0000000000

0000 0000000000000000 00000000000000 00000000000000 000000(சீபுத்திரா) என்றும் ,

0000 000000 00000 00000000
00000 000000 00000000000000000000 00000000 00000000(கிம்பம்) என்றும் வரும் ஈற்றடிகள் மிக நரேத்தியாய் அமைந்து, சூள்ளிடும் ஒரு விசையோடு கவிதையை மூடித்துவகைக்கின்றன. சில இடங்களில் கவிதையே அந்த அடிகளுடன் தான் உயிர்பெறுகிறதென்றும் சொல்ல முடியும் .

'கணவன் உயிர்வணைப்பி போனான்... போனான் மூடிவின்றிப் போனானெ போனான்' எனவும், 'இரண்டயிரண்டு எலும்பு நீ ளங்களகைக் கண்டனே... கண்டனே' எனவும் வருமிடங்கள் கட்ட இசை நிரப்பவல்ல, இந்த சூரீ ர் உறபைப்பை விளகைக்க சொல்லின் மீ ளுருக்கொள்வனதாகக் கருதமுடியும் .

இந்தக் கவிதைகள் நரேற்றுப்போல் இன்று இல்லலை. புதிதுபுதிதான கருத்துக்களையும், புதிது புதிதான அனுபவங்களையும் வாசகனுக்கு உத்தரவாதம் செய்கிறது தொகுப்பு. அதன் மூலம் பல்வறே கவிதைச் சிந்தனைகளை, பல்வறே வாசிப்புச் சூகங்களதைத் தந்தமகைக்காக பா.அகிலனுக்கு என நன்றி.

